

Ciclo expositivo

**activar a mirada,
des♦ordenar
■ pensament ♦**

14 / 09 / 22 ~ 09 / 11 / 22

**VERTEBRAR
A PAISAXE
*Basilisa Fiestras***

Texto e comisariado
Sara Donoso

VERTEBRAR A PAISAXE

O traballo de **Basilisa Fiestras** susténtase nunha poética íntima onde se cruzan a exploración e o autobiográfico introducindo o corpo, físico e emocional, como punto de arranque desde o que establecer a súa relación coa contorna. Se ao longo dos anos a artista manexou nocións como o refuxio, o efémero ou os elementos que inflúen na transformación do corpo desde unha óptica capaz de dislocar os baremos establecidos, as creacións que vén desenvolvendo na súa última etapa achéganse á paisaxe como suxeito de reflexión.

Vertebrar a paisaxe é un proxecto pensado especificamente para o espazo da Sala Alterarte no que se articulan obras de nova produción con pezas anteriores. Porque hai moita circularidade no seu traballo e as súas preocupacións mudan de estado sen chegar a desvincularse de todo. Para a artista, aproximarse á súa intimidade supón unha potente exposición ao recordo e a infancia, a unha memoria poboada de obxectos que supuxeron un punto de partida no

seu desenvolvemento artístico posterior. Nesta mostra aparecen recreados pequenos fragmentos dunha natureza transformada polo territorio e inspirada nas súas propias vivencias para localizar en Quintelas de Millerada, a súa aldea materna, a orixe da maior parte das pezas.

Nas propostas de **Basilisa Fiestras** o medio natural é a raíz desde a cal estudar as súas relacións coa contorna para expolas ao público a modo de pulsión creadora. Así, na instalación *42.559110, -8.311001* (2022) replica no espazo expositivo unha selección de planos topográficos de Quintelas, extraídos do Sigpac, mostrando a gran escala a realidade das parcelacións. De lonxe estas planimetrías eríxense como a imaxe dun territorio dividido, pero unha contemplación pausada aproxímanos aos mecanismos de ensamblaxe da corda, que debuxa a súa composición en base á unión entre os seus puntos, ás tensións que sosteñen o conxunto.

A luz é outro dos focos de interese, claramente apreciable na serie *Espazos abertos* (2022), onde volvemos percibir a perspicaz estratexia coa que a artista non deixa de lanzarnos preguntas: por que se iluminan esas breves figuras de céspede?, xeran rexeitamento ou atracción? A luz é fonte de enerxía e ten a facultade de modificar, ou embelecer, os corpos aos que toca. Permite ver e proporciona asilo, é un respiro ante a escuridade. Nesta ocasión é a artista quen decide reforzar o carácter fraccionado da terra, aínda que ao illala contribúe a realzar o seu valor, coma unha paisaxe artificializada na que a luz intervén coma sutura da cicatriz.

As paisaxes non só se sorportan no espazo do plano e a representación, senón tamén no encontro físico dos seus elementos: as pedras, a vexetación, a terra. Algunhas veces prodúcese unha correlación coa contorna natural que ten que

ver cos modos nos que as persoas operamos sobre un determinado lugar. Por iso, na serie *do mínimo* (2022) unha pedra deixa de ser un material inerte para portar entre as súas vetas a historia particular da persoa que a acolle. Representadas agora sobre diferentes soportes e perspectivas, estas pedras que **Basilisa Fiestras** foi atesourando ao longo do tempo actúan como engrenaxe dunha especie de tríada composta polos principais conceptos que orquestran este proxecto: a parcelación da paisaxe, a luz como emisora de novas realidades e o obxecto como símbolo identitario.

Pedras, fragmentos de céspede, cordas e luz. Aquí cítanse o natural e a súa representación aludindo á paisaxe dun modo afastado do idílico. Unha paisaxe supeditada á mediación humana, que algunhas veces se pensa como acubillo e outras como lugar de tránsito e que se reflexiona nesta ocasión desde a cuestión dos lindes, a infancia, o traballo e o arraigamento á terra.

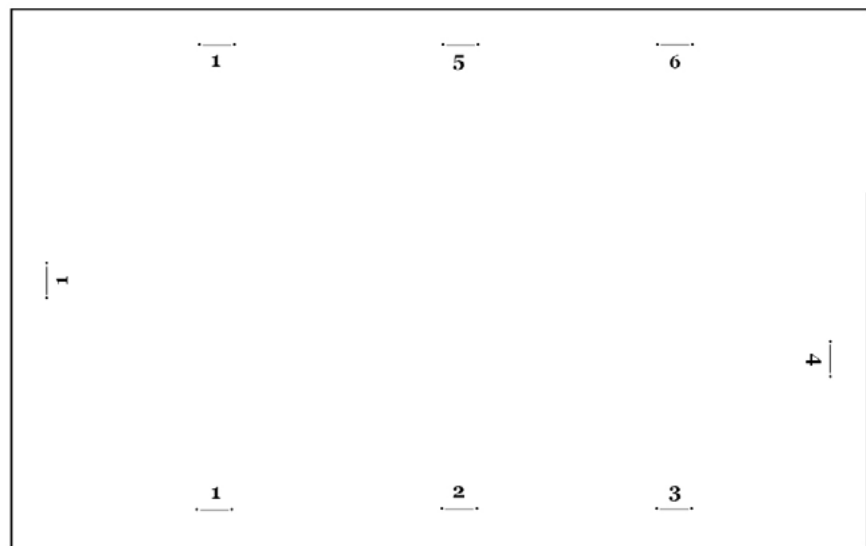
Biografía

Basilisa Fiestras (1985) é profesora Asociada de Escultura na Universidade de Vigo.

Doutora en Belas Artes con Premio Extraordinario e Mención Internacional pola Universidade de Vigo en 2016, ampliou a súa formación académica co Máster de Arte, Museoloxía e Crítica Contemporánea realizado en 2010, na Universidade de Santiago de Compostela.

No 2012 obtivo a bolsa predoutoral, da Xunta de Galicia, coa que realizou a súa tese doutoral titulada *(DES)VESTIRSE-VESTIRSE-(RE)VESTIRSE. La indumentaria en la creación artística actual*. A vestimenta, o corpo e a relación entre ambos son os eixos sobre os que se forman as súas ideas, reflectidos en diversas exposicións individuais como *Cuerpo y territorio* (Museo de Arte Contemporáneo, MAC Florencio de la Fuente, Cuenca, Huete, 2018); *Desanudar* (Galería Portal 48, Pontevedra, 2015); *Enredos y Desenredos* (Galería Sargadelos de Ferrol, 2013) e *(Uni)formes* (Centro Cultural de Móstoles, Madrid, 2013).

A súa obra formou parte de numerosas exposicións individuais e colectivas en centros como o CGAC, Centro Galego de Arte Contemporánea, a Fundación RAC de Pontevedra ou o museo MARCO de Vigo, e estivo presente en feiras como a Feria de Arte Modern & contemporary Art Show de Marbella ou JUSTMAD de Madrid.

Fichas técnicas

- 1.**
42.559110, -8.311001, 2022
Instalación sobre parede; puntas de cobre e cordel
Medidas variables (4 intervencións)
- 6.**
Fragmentos, 2019
Camisa branca, madeira, barro, céspede e árbores para maquetas
30x30 cm
- 5.**
Espazos abertos, 2022
3 pezas de barro, céspede e luz
Medidas variables
- 3.**
.do mínimo, 2022
Instalación sobre parede; grafito, pan de ouro e luz sobre papel e madeira
Medidas variables
- 4.**
Parcelas, 2019
Pezas de barro con céspede artificial para maquetas e farolas
26x21 cm
- 2.**
Parcela I, 2019
Céspedede artificial para maquetas, cordas e madeira
25,5x25,4 cm

Vicerreitoría do
Campus de Ourense-Campus Auga

UniversidadeVigo

DEPUTACIÓN
OURENSE